

Szeghalom, 1902. október 22. – Budapest, 1999. június 5.

Apja tanító volt. Kereskedelmi érettségit tett, 1920-tól a Magyar Általános Takarékpénztár könyvelője, majd csoportvezető beosztásban dolgozott. Belépett a Pénzügyi Tisztviselők Országos Szövetségébe. 1929-ben csatlakozott az illegális kommunista párthoz, 1934-től a Vörös Segély aktivistája volt. A két világháború között, 1931 és 1934 között illegális kommunista tevékenysége miatt több ízben letartóztatták, 1934 és 1937 között egy bőrkereskedő könyvelőjeként kereste kenyerét. 1936-tól a Nemzetközi Brigádok tagjaként a köztársaságiak oldalán harcolt a spanyol polgárháborúban, 1939. februárban a vereség után Franciaországba menekült, ahol internálták. 1943-ban megszökött és részt vett a francia nemzeti ellenállási mozgalomban, Toulouse-ban a magyar pártcsoport szervezőtitkára, a Franciaországi Magyar Függetlenségi Mozgalom titkára. 1945-ben hazatért, 1945. február-júniusban a Magyar Kommunista Párt Pártgazdasági Osztály helyettes vezetője volt, majd az MDP KV Gazdasági Osztályának vezetőjeként dolgozott 1946. októbertől 1951-ig. 1951-ben a Belkereskedelmi Minisztériumba helyezték, előbb főosztályvezető, majd 1953-tól miniszterhelyettes, 1956-tól 1969-ig a belkereskedelmi miniszter első helyettese volt. 1948–1951-ben az MDP, 1959-től 1962-ig, majd 1970 és 1985 között az MSZMP Központi Ellenőrző Bizottsága tagja volt. Az MSZMP Központi Bizottságában 1966. december 3. és 1970. november 28. között volt testületi tag.